

ÜNNEPI Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója
I. évfolyam 5. szám

1994. július

A Mária Magdolna Plébániatemplom főoltárképéről

A Mária Magdolna Plébániatemplom főoltár-freskója a szokásos módon a plébánia tituláris szentjét jeleníti meg. Festője (a templom többi falképével egyetemben) a sziléziai születésű Johann Ignaz Cimbal (1722, Wagstadt, ma Bilovec - 1795, Bécs), a bécsi akadémikus festészet képviselője. Első magyarországi munkái a székesfehérvári plébániatemplom (a mai székesegyház) mennyezetfreskói voltak (1768), egy évvel később, 1769-ben pedig Koller Ignác veszprémi püspök megbízására készítette el a zalaegerszegi plébániatemplom (1777-ig mind Székesfehérvár, mind Zalaegerszeg a Veszprémi Püspökséghez tartozott) és a sümegi nyári püspöki palota (azóta elpusztult) freskóit. A későbbiekben még két alkalommal dolgozott Zala megyében: az Esterházy család megbízásából 1773-ban Páka, 1774-ben Tornyiszentmiklós plébániatemplomát díszítette falképekkel. Festői kvalitásait tekintve a magyarországi piktúra második vonalába sorolhatjuk, jelentőségét a császárváros vezető művészeti törekvéseinek népszerűsítésében és hazai viszonyokhoz való adaptálásában kell látnunk.

A zalaegerszegi főoltárképen a klasszikus, merev piramidális alapkompozíció megkettőződését figyelhetjük meg a pusztai kőrakáson vezeklő Mária Magdolna alakja, illetve a hátrébb lévő

nagyobb bokor között feltűnő felhőgomolyag és az abból előbukkanó angyalok révén. Magdolnát (vagy másképpen Magdalai Máriát) jellegzetes attribútumaival, a feszülettel, a mementóként is felfogható koponyával, a Jézus megkenésére szolgált kenetet tartalmazó tégellyel és az önostorozó vezeklésre utaló korbáccsal látjuk. A korábbi életére emlékeztető bűnös emberek közül a kopár

pusztaság magányába menekülő, lelkifurdalástól is gyötört, de békességét már megtaláló bűnbánó áll előttünk, s magába fordulásra hívja a szemlélőt is. A megbocsátást és a kiáradó kegyelmet az angyalok és a játékosan repdeső puttók közvetítik feléje.

A barokk teatralitás fokozása érdekében a festő sajátos eszközeit is felhasználta. Utalhatunk itt a monumentalitás érzését elősegítő, alig észrevehető alulnézetre ugyanúgy, mint a kép keretének elhagyására (szemben a mellékoltárokkal), ami által a templom zárófala a festett álarchitektúrával hátréltan mintha közvetlen a képtérre nyílna meg. A hatás

az oszlopok párkányán ülő angyalokkal lesz teljes, akiknek révén e diadalív mögött már nem az elhagyott sivatagot, hanem a megdicsőült patróna misztikus lelki életének színhelyét látjuk.

Kostyál László

Keresztény pedagógusok együtt, egymásért, a jövőért

A politikai változások hazánkban a '80-as évek végén már lehetővé tették, hogy közösségek - akár vallási közösségek - jöjjenek létre. Ami pár évvel ezelőtt teljesen lehetetlennek tűnt, az most valósággá vált: tanárok, óvónők vallási alapon szerveződtek kis közösséggé, olyan hivatású emberek, akiknek a múltban ajánlatosabb volt hitüket titokban tartani, azt magánügyként kezelni, szentmisére a szomszéd faluba járni. Aki nem ezt tette, annak számolnia kellett különböző kellemetlenségekkel. Valószínű, nem a hitüket bátran megvalló, rendszeresen templomba járó pedagógusokból kerültek ki az igazgatók, szakfelügyelők s a városi, megyei szinten bennünket irányító pedagógusok. Kivétel persze akadhatott.

Bevezetésnek azért szántam e gondolatsort, mert újra vissza- és belegondolva a múltba, szeretném érzékeltetni azt a nagyszerű érzést és örömet, amikor először hallottam a hirdetést: "Keresztény pedagógus közösség kezdi meg foglalkozásait havonta a Mária Magdolna Plébániatemplom hittantermében."

Kicsit izgulva, kíváncsian, elfogódottan mentem az első foglalkozásra. Lesznek-e ismerősök? Fialatok vagy idősebbek lesznek többen? Eljönnek-e, el mernek-e jönni az 1989-90-es tanév tavaszán a város keresztény pedagógusai? Jogos kérdések voltak ezek. Eleinte többségben voltak a nyugdíjasok, majd lassan megváltozott az arány az aktív pedagógusok javára. Hiányolom az időseket, jó hallgatni őket. Régi élményeik, sok-sok tapasztalatuk, a keresztény nevelésben való jártasságuk segítség lenne nekünk, fiataloknak. Továbbra is várjuk ezeken az esteken a szülőket, nagyszülőket, leendő szülőket, hisz a gyermek első pedagógusa, tanítója, hitoktatója a Szülő.

Hogyan szerveződik a közösség élete? Mit és kiket hallgattunk az elmúlt hónapok egy-egy estéjén?

A közösség ökumenikus, teljesen nyitott minden érdeklődő felé, akinek a meghirdetett téma tetszik, és meg szeretné hallgatni. Persze van egy "mag": azok, akik kezdettől fogva alakítják a közösséget. Itt kell megemlítenem Csiszár Mária, Berzsényi Marietta, Székér Zsuzsa középiskolai tanárokat és Farkas Zoltánné óvónőt, akik létrehozói voltak a közösségnek. Havonta egy alkalommal találkozunk a tanévben, minden hónap második szerdáján, az esti szentmise után.

A tanév első foglalkozása a Veni Sancte, az utolsó a Hálaadás. Az első foglalkozáson beszámolók hangzanak el a nyári keresztény pedagógus továbbképzésekről, lelki gyakorlatokról. Az utolsón

pedig a nyári programok ismertetése történik. A többi előadás témáját és előadóját a közösség ötlete, kívánsága határozza meg. A foglalkozások mindig kapcsolatban állnak a vallással és a neveléssel. Az elmúlt évek programjai közül szeretnék egy párat megemlíteni.

Kurucz Mária: A régi Notre Dame Zárdaiskola a jubileumok tükrében (1989-90)

Grétsy János: Egyetemes értékek a nevelésben (1989-90)

Török Zoltán: A lelki gondozásról (1990-91)

Jeromos atya: Szeretet a nevelésben (1991-92)

Nagy Magdolna: A szeretet hatalma a gyermek fejlődésében és a modern pedagógiai törekvésekben (1991-92)

Andor György: Szerzetes rendek az oktatásban (1991-92)

Lendvai Zoltán: A szekták (1992-93)

Kiss László: Hogyan vegyünk részt a szentmisén (1992-93)

Kajos Lászlóné: Gyermekek vallásos nevelése a családban (1993-94)

Gál Sándor: A bűn (1993-94)

A teljesség igénye nélkül, élményekre hagyatkozva emeltem ki évente pár előadást. A foglalkozások imával kezdődnek és végződnek. Az előadás után megbeszéljük a hallottakat. Nagyon szép és sokszor megható történetek, személyes élmények hoznak bennünket közelebb egymáshoz és Istenhez. Az őszinte és mindannyiunkat gazdagító tanúságtevések erősítik hitünket, egymás és mások, főleg diákjaink iránt érzett felelősségünket. A foglalkozásokon tanulunk, és lelkileg is gazdagodunk. Az előadásokon kívül volt már énekóra, pedagógiai teszt önmagunkon való kipróbálása, Gordon-tanfolyam. Az utóbbi iránt, melyet Nagy Magdolna főiskolai tanárnő vezetett, oly nagy volt az érdeklődés, hogy két kurzust kellett indítani. Az 1993-94-es tanévben a legnagyobb esemény és élmény az első alkalommal megrendezett lelki nap volt a nagybőjtben, Kovács György pápai káplán vezetésével.

Nagy örömünkre őszől pap pártfogónk is lett, Gaál Sándor káplán úr személyében. Köszönjük a plébánia lelki és anyagi támogatását.

A hamarosan induló új tanévben is szeretettel várjuk kollégáinkat, hogy gondjainkat, örömeinket egymással megosztva, új ismeretekkel gazdagodva, hitünkben erősödve tudjuk nevelni a ránk bízott ifjúságot. Ehhez kell a jó barátoktól, a hasonló lelkületű emberektől jövő erő. Érzem, hogy a keresztény pedagógus közösség ezt nyújtja. Hálát adok a jó Istennek, hogy megalakulhattunk, hogy működhetünk!

Martonné Lakos Klára

a keresztény pedagógus kör vezetője

Horváth István Sándor

1994. június 16-án Szombathelyen szentelték pappá Horváth István Sándort, aki az újmiséjét június 19-én tartotta a zalaegerszegi Mária Magdolna Plébániatemplomban. Kérésünkre boldogan vállalta, hogy bemutatkozik az "Ünnepi Harangszó" olvasóinak. Köszönjük, és Isten áldását kérjük egész életére!

- Papi hivatásának kezdetén bizonyára visszagondol az elmúlt évekre. Kik és hogyan formálták az egyéniségét?

- A családban szerzett első élmények mindenki számára meghatározóak, ezért először ezt említem. Édesanyám vallásosságának köszönhetően nővéremmel és öcsémmel együtt már gyermekkorunk óta rendszeresen jártunk templomba és hitoktatásra. Az ott tanult dolgok elmélyítették a családból magunkkal vitt keresztény értékrendet, s ez nem maradt meg csupán elméletnek és eszmének, mert otthon kellett napról napra megélni. Sokat köszönhetek az ebben az időben Zalaegerszegen szolgáló atyáknak is, akiknek személyisége befolyásolta a papi hivatásról alkotott képemet. Az ő munkájuk eredményeként szerettem meg a ministrálást, az oltár szolgálatát. Az általános iskola befejezése után elkerültem szülővárosomból, mert szüleim kívánságára a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumba felvételiztem. Az ott eltöltött négy esztendő jelentőségét csak most, évek múltán kezdem magam is igazán felismerni. A bencés atyák kitűnő nevelők voltak, akiktől megtanultam, hogy az ember életének igazi, mértékadó középpontja Isten. Feladatunk, hogy testvéri közösséget teremtsünk egymással, amelyben nem kerüli el figyelmünket a másik gondja, és felelősnek érezzük magunkat egymás iránt. Megtanultam, hogy a kereszténység olyan emberképet kínál, amely szerint a szabadnak teremtett ember szeretetre, kapcsolatokra hivatott; a megszerzhetőnél, a birtokolhatónál fontosabb a boldogság, a szellemi és lelki gazdagodás. Az az egyház, amelynek minden tagja elkötelezett tud lenni nemcsak szavaiban, de tetteiben is, áldás lehet mindenkinek, aki nyugtalan szívvel keresi az igazságot. Megéreztem, hogy emberségemet, magyarságomat Krisztusi módon kell megélnem, és ennek az életre szóló feladatnak a megoldásához pótolhatatlan segítséget kaptam gimnáziumi nevelőtanáraitól. A papi hivatás gondolata is Pannonhalmán merült fel bennem. Miután úgy éreztem, hogy Isten meghívott az ő szolgálatára, és erre a hívásra igent mondtam, jelentkeztem a szombathelyi egyházmegyébe, ahol felvettek. Egy év katonaság után kezdhettem el a teológiát, amely nem volt mindig könnyű, de mindig erőt meríthettem az isteni hívás élményéből.

- Melyik szentírási részletet választotta papi hitvallása kifejezésére?

- Olyan újmisés jelmondatot választottam, amely valóban életcél. "Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért." Az idézet Szent János evangéliumából való, melynek két értelme van. Egyrészt az adja oda életét, aki hőiesen meghal másért, feláldozza életét. Másrészt az, aki másokért él, mások szolgálatára szenteli életét. A június 19-i újmisémen prédikáló Bánhegyi Miksa bencés atya is megérezte a mondat kétféle jelentését, ezért mondta, hogy ezt a jelmondatot egész életemen át kell megvalósítanom.

- Hogyan vélekedik korunk valóságáról és benne korosztálya helyzetéről, szerepéről?

- A világ dolgairól gondolkodni sokféleképpen lehet, cselekedni azonban csak emberi módon. A tolerancia, az empátia, a párbeszédre való készség és a megegyezésre való képesség korunk egyre inkább előtérbe kerülő erényeinek számítanak. Meg kell tanulnunk megismerni és megérteni a másként gondolkodókat, együtt kell működnünk velük, amennyiben ők is ugyanazt a keresztényi-emberi eszmét szolgálják, és megvan bennük a jobbat és többet akaró "elégedetlenség". Mert mindannyian értelmes cselekvési lehetőséget kívánunk az emberi ügyért, a humánus megteremtett értékeiért és jövőjéért. A fél- és áligazságok korában élő kereső fiatalságnak meg kell mutatni az egyetlen igazságot, amely az evangélium szerint valóban szabaddá tesz. A fiatalokkal meg kell ismertetni az igaz elveket és eszméket. Úgy kell őket nevelni és tanítani, hogy igényt tartsanak arra: ne csak joguk, de lehetőségük is legyen, hogy a krisztusi életalakítást szemük előtt tartva véleményt formáljanak és beleszóljanak ne csak a legszűkebb környezetük alakításába, hanem a szélesebb társadalom problémáinak megoldásába is. Legyenek felelősek a közügyekért, legyen mondanivalójuk a társadalom számára. Emberségünket, kereszténységünket ebben a környezetben kell megélnünk, úgy, hogy ajándék lehessünk mindazoknak, akik találkoznak velünk, és megoszthassuk velük azt a kincset, melyet a hit és a szeretet jelent számunkra. Vállalnunk kell azt a közös feladatot, melyet helyettünk senki más nem vihet végbe: mások szolgálatát. S hozzáteszem Dsida Jenő soraival:

"Krisztusnak és Pilátusnak
farizeusoknak és vámosoknak
zsídóknak és rómaiaknak
egyformán szolgálni
nem lehet."

Nekünk mindig Istent, az Igazságot, az Embert kell szolgálnunk!

/Szerk.: Mohos István/

Érdemes odafigyelni?!

Mi az, amire érdemes odafigyelnünk? Mi az, amire esetleg némi pénzt, de testi és főleg szellemi energiát is hajlandók vagyunk "pazarolni"? Van-e olyan dolog, ami annyira fontos lehet számunkra, hogy hajlandók vagyunk egy napot rááldozni, közösen eltölteni - egymásra figyelve - olyanokkal, akiket szintén érdekel ez a téma. Ha igen, segíthet a döntésnél, ha közismert művészek, szakemberek adják hozzá nevüket, képességeiket, tudásukat, segítségüket.

Egyelőre maradjunk adósak a válasszal.

Az ENSZ és II. János Pál pápa 1994-et a családok évének nyilvánította. A mi városunkban is kevés lehet azoknak a száma, akik valamilyen forrásból ne értesültek volna erről, mégis ki az, aki odafigyel rá? Hiszen minden év valaminek az éve, minden hónap valaminek a hónapja, akár egyszerre több dolognak is. Magas szinteken történnek hivatalos bejelentések, döntéseket hoznak, a médiák foglalkoznak a kérdéssel. Talán még egy körlevél is megfogalmazódik bizonyos esetekben, amit a templomokban felolvasnak. Sok minden elér hozzánk, de csak hozzánk - belénk kevés dolog hatol.

1994 - "A család éve".

Vajon erre most oda kell figyelnünk?

Ritka az a kérdés, ami ennyire általánosan érinthet hitbéli hovatartozásra, fajra, a bőr színére, nemre, nemzetiségre, korra való tekintet nélkül mindenkit.

Zalaegerszegen néhány éve működik két - a Mária Magdolna Plébániához tartozó - családi közösség, és nemrég megalakult - a világ számos országában működő - Kolping-mozgalom zalaegerszegi ferences Kolping-családja is. Úgy gondoltuk, hogy a családok éve alkalmából a család intézményének fontosságához méltó rendezvényt szervezünk, elsősorban a város

családjai számára. Nem egyházi rendezvényről van szó, de bizonyos értékeket, amelyek egy keresztény ember számára alapvető fontosságúak, azért szeretnénk közvetíteni.

Áprilisban kezdődött el a szervezés. Hol tartunk most? A rendezvény a "Család-fesztivál '94" elnevezést kapta, és 1994. szeptember 30-án - október 1-jén rendezzük meg; szeptember 30-án a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben, október 1-jén az MMIK egész épületében. Kialakult a programtervezet, aláírt szerződéseink vannak. A folyamatosan megkeresett szponzorok pozitív hozzáállása - reményeink szerint - lehetővé teszi, hogy a költségvetésünk alapján tervezett összeg a megfelelő időre rendelkezésünkre álljon. A pénzügyek lebonyolításához az Egerszegért Alapítvány biztosítja a jogi alapot.

Néhány szó általánosságban a programról: Szeptember 30-án, a nyitó előadás utáni zenés összeállításban elsősorban városunk tehetséges fiataljait kívánjuk szerepeltetni.

Október 1-je egész napos programot kínál. Az volt a célunk, hogy mialatt a felnőttek előadásokat hallgatnak, beszélgetnek, néha szórakoznak, gyermekeik - beleértve a legkisebbek felügyeletét is - kellemesen és hasznosan tölthessék el az időt.

Egy-két kiemelt program között úgynevezett alternatív programokat helyeztünk el. Ezek segítségével nemcsak a "választék" bővült, hanem - így kisebb létszámmal - akár közvetlen légkörű beszélgetés is kialakulhat a hiteles előadók irányításával.

1994 - "A családok éve".

1994. szeptember 30 - október 1.:
"Család-fesztivál '94" Zalaegerszeg.

Talán érdemes odafigyelnünk!...

Hartwig János

CSALÁD-FESZTIVÁL

'94

Programtervezet

Szeptember 30. péntek

Városi Hangverseny- és Kiállítóterem

18⁰⁰ Ünnepestélyes megnyitó

18¹⁵ Balás Béla Kaposvári Megyéspüspök előadása

19⁰⁰ Zenés - irodalmi összeállítás

Veszekedjünk sportszerűen!

előadó: Nagy Magdolna

pszichológus, főisk.tanár

Gazdálkodj okosan!

előadó: NOE

18³⁰ Táncház

Harangláb együttes

20⁰⁰ Egy asszony két vétkecskéje

Kóka Rozália előadóművész estje

Közreműködik Ferenczi Csongor, a

Nemzeti Színház művésze és

Gulyás Ferenc zenész

Október 1. szombat

Megyei Művelődési és Ifjúsági Központ

10⁰⁰ Sztankay István és Schütz Ila zenés műsora, utána beszélgetés a művészekkel Németh Miklós Attila vezetésével

11³⁰ Alternatív programok:

Magyar-magyar nagyszótár a családról

előadó: Czakó Gábor
író, újságíró

Mi, nők

előadó: Dr. Rendessy Annamária
családorvos

13⁰⁰ Ebéd

15⁰⁰ Alternatív programok:

Játék a családban

előadó: Móre István
játékmester

Gyerekprogramok okt. 1-jén

10⁰⁰ Szabadtéri programok

Játszóház 6-9 éves korig

Történelmi játszóház 9-13 éves korig

Biciklitúra 13 éves kortól

13⁰⁰ Ebéd

14⁰⁰ Rajzverseny

vezeti Döbrentey Ildikó

16⁰⁰ Égből pottyant mese

Levente Péter és Gryllus Vilmos
műsora

Bölcsődés és óvodás korú gyermekek felügyeletéről a programok teljes ideje alatt gondoskodunk.

A Mindszenty József Általános Iskola első tanéve

1993. augusztus 28 - 1994. június 11.

A két dátum között eltelt idő nemcsak egy iskolai év történetét foglalja magába, hanem az első megméretetés próbaköve is.

1993. augusztus 28-án a Notre Dame Rend által fenntartott Mindszenty József Általános Iskola 133 tanulóval, 10 lelkes pedagógussal, három első, egy második és egy harmadik osztállyal nyitotta meg kapuit. A Rend zalaegerszegi házának történetében ez a második kapunyitás. Az első 1929-ben volt. Ezt követte 19 év múlva egy kényszerű kapuzárás. A hosszú szünet után igen nagy öröm volt az újrakezdés lehetősége. Indokolt tehát, hogy megosszuk örömünket a nyilvánossággal, beszámolván az első tanév eredményeiről.

A tanév főbb eseményei:

1993. augusztus 28.: Ünnepeles Veni Sancte. Az újonnan felszentelt kápolnában a tanulók, szülők, hozzátartozók, érdeklődők tömege kérte a Szentlelket az iskolaév munkájára. A szeptember elsejével megkezdett komoly munkát több ünnepeles, máskor vidám esemény tette változatosabbá, derűsebbé. Ilyen volt a decemberi Mikulás-ünnepség, a Jézuska-várást idéző betlehemes játék, a február második püspöki látogatás az iskolában, amelyre a kápolna új oltárának megáldása kapcsán került sor és a március 19-ei megemlékezés iskolánk névadójáról. Bensőséges ünnepség volt a harmadikosok elsőáldozása, amikor 23 gyermek először fogadta szívébe az Úr Jézust. A jó idő érkezéssel vidám kirándulásokon vettek részt gyermekeink. Emlékezetes marad a nagyobb tanulókkal, az őket kísérő szülőkkel, pedagógusokkal való zárókirándulás Esztergomba /Mindszenty J. halálának évfordulója alkalmával/. Hazafelé tartva, Budapesten, a Mátyás templom környékén egy rövid pihenő a gyerekeket élményekben tovább gazdagította. Nagy öröm volt az egész iskola tanulóinak a vonattal, kisvasúttal, gyakorlatosan tett kirándulása a szép zalai dombvidéken keresztül a budafai arborétumba. A kirándulásokon kívül házi és városi szintű tanulmányi versenyek, vetélkedők gazdagították az iskola életét. Három tanulónk tárgyjutalomban részesült a Váci Püspökség és a Magyar Vöröskereszt vezetősége által a Családok Nemzetközi Éve alkalmával meghirdetett rajzpályázaton. Oklevelet és dicséretet kapott 10 tanuló az Oxford University Press és a Tankerületi Oktatási Központok által meghirdetett angol nyelvű gyermekrajz-pályázaton. A második osztályosok a József Attila iskola rendezésében az "Üveggolyókkal játszom" vetélkedőn oklevelet nyertek.

Tanulmányi eredmények:

Magatartásból és szorgalomból a tanulók 90 %-a kapott példás és jó érdemjegyet. Ehhez hasonló

szép eredmények születtek az egyes osztályokban. A három első osztály tanulóinak 65 %-a ért el "jól megfelelt" azaz kitűnő, jeles ill. jó osztályzatot. A közepes eredményt elérték is megütötték az átlagszintet. A második és harmadik osztályban 4 ill. 3 kitűnő tanuló van, az átlagos tanulmányi eredmény 4,1-4,4. Külön kell szólni a hittantanítás eredményeiről. Itt nemcsak a 4,5-5,0-ös átlag mutatja a szép eredményt. A tanulók gondolkodásmódjában, gyermeki hitüknek mindennapi életben való megnyilvánulásaiban is kifejezésre jut, hogy élük, amit tanultak.

Az iskolában "guruló" rend szerint folyt a tanítás. A tanulók délután 4 óráig voltak iskolában. Így a szabad időben lehetőségük volt részt venni különböző foglalkozásokon: szakkörök, sakk, vívás, tenisz, jazz-balet, mind-mind lehetőséget adott egyéni képességeik kipróbálására, kifejtésére. Nyelvtanulási lehetőségük is volt: német, angol, francia. A harmadikosok pedig a számítástechnikával kezdtek ismerkedni.

Az iskola munkáját segítő szervezetek:

A Szülői Munkaközösség és az Iskolaszék. Ez utóbbi a tanév második felében alakult. Tagjai felkészültek a következő tanév sokirányú gondjainak megoldására. A Szülői Munkaközösség tagjai a szülők és pedagógusok közötti gondok, feladatok megoldásában segítettek, de részt vettek az iskola udvarának, parkjának rendezésében is.

Az iskola életét irányító, segítő hatóságok:

Az Egyház részéről a Katolikus Iskolák Főhatósága és a Püspökkari Konferencia Titkársága, az állam részéről pedig a Művelődési és Közoktatási Minisztérium, valamint Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Önkormányzata. Az iskola fenntartója a Rend, amelyet felügyel, segít a fent említett két szerv.

Az iskola távlati terve:

Iskolánk az önkormányzattól kapott engedély alapján 8 osztályos általános iskola marad. Tervünk, hogy a 8. osztályt négyosztályos gimnázium követi majd, folytatva az évenként két első osztállyal bővülő általános iskolát. A még távolabbi jövőben egy katolikus tanítóképző főiskolát szeretnénk nyitni. Ezeknek a megvalósíthatósága több tényező függvénye. Ezekről itt még nem időszerű beszélni. Jövőnk Isten gondviselő kezébe tesszük le, mint eddig is, mindig. Alapító atyánkkal valljuk: "Habemus bonum Dominum et bonam Dominam", azaz: van jó Urunk és Úrnőnk.

Kertész Ilona Tarzicia
igazgató

Mátyás három lustája

Népmese

Hollós Mátyás királyunk országa nem a naplopók, nem a gondtalan restek országa volt, de nem ám: az az idő se katonát, se polgárt, se urat, se parasztot, se kisembert, se nagy embert nem engedett ellustulni. Örökösen tomboltak a vérontó hadak a határokon, a határokon belül izzott a munka, lángolt az igyekezet, aminek az ország hatalmát, dicsőségét fenn kellett tartani. Ebben az időben bizony megemlegették, ha valamerre egy haszontalan, tunya ember találtatott. Olyan nagy országban, amilyen Magyarország volt, került azért akkor is egy rakás megátalkodott lustafi, kik minden istenadta nap Szent Heverdelt szerették ünnepelni.

Mátyás királynak egyszer olyan gondolata támadt: megfogadta Magyarország leghírhedtebb három lustáját, akik még azt se állották meg nyögés nélkül, ha kisujjukat kell mozdítani. Ezt a csuda három lustát felhurcolták a királynak Buda várába, ott Mátyás rendelkezésére külön takaros kis házat kaptak, az volt a dolguk, hogy semmi dolguk a világon ne legyen. Szolgákat, szolgálókat adtak melléjük, akik a három lustára takarítottak, fűtöttek, sütöttek, főztek, öltöztették, vetkeztették, mosdatták őket, talán még a falatot is megrágták, mielőtt a lusták szájába kerülne. Így kellett a budavári három lustának a házban élni csúfságra, nevetségre, egész ország csak leste, meddig bírják azt a rettentő semmittevést.

Bírta a Mátyás három lustája, egyik jobban bírta, mint a másik. Egész nap heverték, szuszogtak, mert úgy meghíztak, mint a malac karácsonyra. Ha megunták a háton fekvést, a hasukra fordultak, ha abból is elég volt, vissza a hátukra. Olyan lusták voltak már, a legyet is lusták voltak elkergetni az orruk hegyéről.

Egyszer azután, hogy esett, hogy nem, kigyulladt a Mátyás három lustája felett a tető. A járó-keelő nép nagyban kiabálta a tüzet odakint, a láng is megcsapta már az ablakot. Akkor az egyik heverő fickó odaszól a másikhoz, álmosan:

- Úgy látom, koma, ég a ház.

A másik ásított egy nagyot, aztán azt mondta:

- Hadd égjen, majd kivitet a király, ha baj lesz.

A harmadik nyöszörögve nyitotta ki a száját:

- Hogy nem restelletek már ennyit beszélni.

Így lett vége a Mátyás három lustájának, még a halálukon is nevettek az emberek.

/Szép Ernő feldolg., Zórád Ernő illusztr./

A Mindszenty-szoborpályázatról II.

A Mindszenty József Hagyományörző és Ápoló Alapítvány bíráló bizottságának állásfoglalása szerint a benyújtott pályaművek közül Kiss Sándor szobrászművész A jó pásztor című szobra felel meg leginkább a meghirdetett feltételeknek. Az indoklás szerint " - a bíboros egész országot érintő egyházfői és hazafiúi ténykedése s érte vállalt mártíromsága ellenében - Zalaegerszezen ő ténylegesen a jó pásztor erényeit gyakorolta, valóban a lelkek pásztorja volt." A leendő szobor helyszínéről az Alapítvány úgy határozott, hogy az a Tüttössy utcának a Dísz tér és a Berzsenyi utca közötti szakasza legyen. További egyeztetések várhatók az Alapítvány, a művész és Zalaegerszeg megyei jogú város főépítésze között.

Isten éltesse

Dr. Szabó Gyula

Plébános Urat

60. születésnapján!

A fatimai szentély kegyszobrának magyarországi útja Zalaegerszeget is érinti. Az "Új Ember" híradása szerint a Szent Szűzet ábrázoló szobor - amely 1947 óta járja a világot - 1994. augusztus 28-án, vasárnap érkezik városunkba. A Szűzanya-ábrázolás a fatimai látnokok leírása alapján készült. Méltó fogadásának részleteit a Mária Magdolna Plébánia hirdetésben teszi közzé.

Könyvajánlat

Búcsújáró magyarok	2000.-Ft
A magyarországi búcsújárás története és néprajza	
Palánkay Gausz Tibor SJ:	
Verjetek benne gyökeret	555.-Ft
B. S. Aldrich:	
És lámpást adott kezembe az Úr	220.-Ft

A könyvek megvásárolhatók:

Zalaegerszeg, Ady út 58.

A zalaegerszegi Mária Magdolna Plébánia egyházközsége pályázatot hirdet a **templom villamos vezetékrendszere korszerűsítés munkáinak elvégzésére**. A pályázat feltételei iránt a plébániahivatalban lehet érdeklődni. Pályázat benyújtása esetén térítésmentes ajánlatokat kérünk.

Határidő: 1994. július 31.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna

Egyházközség tájékoztatója

Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: a Tájékoztatási Munkacsoport

Főszerkesztő: Mohos István

Felelős kiadó: Dr. Szabó Gyula

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1.

Pf.: 91. 8901 Tel.:312-157

Tipográfia: Frimmel Gyula

Szedés: Galambos Cecília

Nyomás: Göcsej Nyomda Bt.

Vezető: Gyórfy Zoltán